

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 250 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!
Diumenge, 8 de Novembre Des de les 4 tarda

Estrena a Granollers de la magnífica producció dels *Artistes Associats*, interpretada pels artistes Elisabeth Bergner i Hugh Sinclair,

NO ME DEJES

Altra gran estrena Metro-Goldwyn-Mayer, interpretada pels prestigiosos actors Clark Gable i Constance Bennett i altres grans estels.

El escándalo del día

Completen aquest selecte programa de cinema el primer film-reportatge de gran actualitat,

LA MARCHA DEL TIEMPO

I dues altres boniques pel·lícules, anomenades *Los mimados del establo* :: En las montañas de Iris film de dibuixos en colors :: documental en colors ::

Amenitzarà l'espectacle una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL**

Aviat, un film per Clark Gable i F. Tone,

Rebelión a bordo

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!
Diumenge, 8 de Novembre Des de les 4 tarda

Estrena de la fantàstica superproducció de la Metro-Goldwyn-Mayer, parlada en espanyol i interpretada per C. Rugles i Una Merkel,

EL VAGON DE LA MUERTE

Estrena de la bellíssima pel·lícula també de la Metro-Goldwyn-Mayer, interpretada pel famós galan Robert Montgomery i Helen Hayes

◆ VANESSA ◆

Completen el programa el film de dibuixos

EL PERRO VOLADOR

I el sempre tan interessant i últim reportatge

NOTICIARI FOX MOVIE TONE

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA
COMPANYIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
Pça Latamendi, 3er : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges
: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

R. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

**destil·leries
montaña**

alcohols
anisats
licors
vins

granollers

ESPECIALITAT

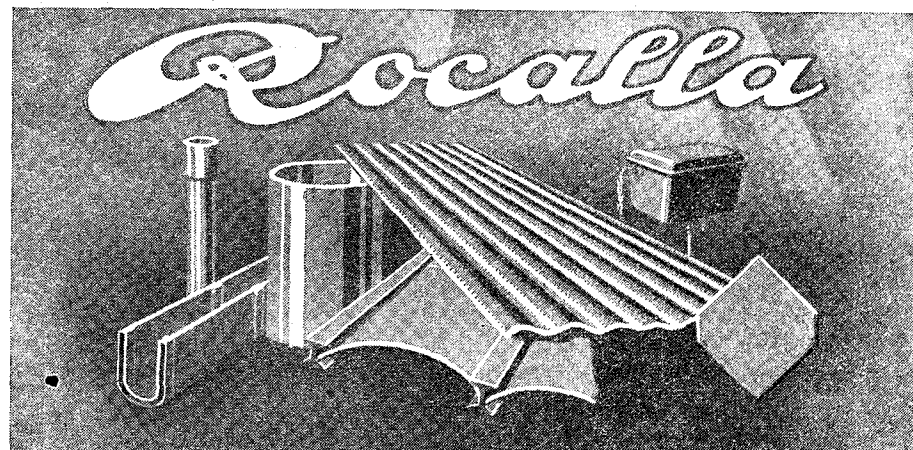
Anís La Perla del Vallès

Carrer Joan Montaña, 72

TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA 2 BARCELONA

Venda a Granollers: JOAN MAURI : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60

GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 770

MADRID !!

Madrid és avui l'obsessió de tots. En aquesta lluita cruenta que les dues concepcions de la vida humana sostenen en terres d'Ibèria, la possessió de la vila de Madrid pels generals facciosos sembla ésser qüestió de vida o mort.

Nosaltres tenim fe en el poble de Madrid. I en tenim en les milícies que amb les banderes flamejants de Catalunya i de València i de tots els pobles del litoral són a ajudar el poble heròic. I tenim l'esperança que l'allau de salvatges i mercenaris no entraran a la capital de la República.

Però, tot i que fallés la nostra fe i s'esvaïssin les nostres esperances, no creiem que la possessió de Madrid per les hordes del feixisme determini el triomf de la força brutal damunt dels ideals de llibertat pels quals lluita heroicament el poble ibèric. Al feixisme encara li caldria vèncer Catalunya i les terres de Llevant i de Bascònia i la d'Astúries, invencible.

No; el feixisme no vencerà. No vencerà, ni tan sols al poble autèntic de Madrid, que li ha barrat el pas als afores de la capital, i si és precís, farà un baluard de cada carrer i plaça i un reducte de cada casa i de cada habitació.

Els generals traïdors només en coneixen un de Madrid: el seu. El Madrid avorrit dels catalans motejats de separatistes. El Madrid gaudul i viciós dels aristòcrates i dels *señoritos*, dels militars i dels oficinistes que no saben què cosa és treballar, dels *chulos* i dels buròcrates, dels grans terratinents i dels que feien d'*administradores*, de les vides pensionades i dels que cobren tota mena de vitalicis i de pensions...

Aquest Madrid dels cafès sempre abarrotats de gent fàcil d'acomodar-se a totes les situacions per a seguir fent frases i anar tirant de la rendeta; el Madrid dels arrivistes aficionats als *chistes* i als *colmos*; en fi el Madrid de la «cinquena columna», aquest és segur que hauria obert les portes i els braços als le-

gionaris i a les *mehallas* matroquines i a la xusma incivil dels requetés... Són pobre gent que mai no han pensat en el que és una guerra i en la sort que espera als habitants d'una ciutat envaïda per les tropes desfermades...

Aquells generals espanyols, que d'Espanya només en coneixen la vida de caserna i les comoditats dels privilegis de casta que gaudien, han comptat només amb aquest Madrid seu, el que ells coneixen de quan llepaven la reialesa...

Però és que hi ha un altre Madrid. Hi ha el Madrid civil de la «Casa del Pueblo». El Madrid del socialisme i del sindicalisme i la intel·lectualitat de l'Ateneu. El Madrid de *Juan José* i de *Julián*, el poeta de *Dicenta* i l'impressor de la

«Verbena», i el d'aquells desarrapats que Goya immortalitzà amb els seus aigüaforts arran de la gesta heroica del 2 de maig.

Aquest Madrid dels obrers i de les modistes, aquest autèntic poble de Madrid, que treballa i sofreix—que és el nostre,—és el que ara lluita aferrissadament a la serra i a les carreteres i als camins, i és el que es jugarà la vida perquè les seves dones i els seus fills no morin ni els vegin morir a ells assassinats com gossos per les turbes folles de la carlinada.

Nosaltres, els catalans, tenim la fe posada en aquest poble de Madrid germà nostre que lluita i que sofreix fins el sacrifici i mantenim viva l'esperança del seu triomf, que serà el nostre, que serà el de tots i que senyalarà l'hora gloriosa de l'alliberament de l'esclavatge de tota la gran família proletària dels pobles d'Ibèria.

LA VIDA AL FRONT

El barber es dedica a la correspondència.

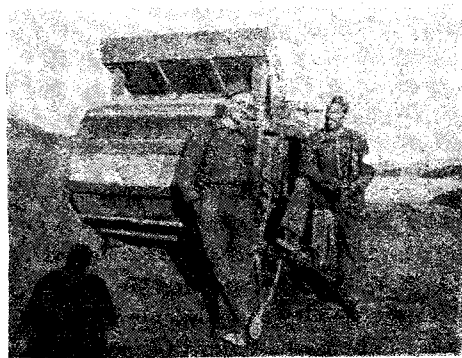
Una trinxera a la posició Hernández-Royo

Zanotti, el brau italià abillat amb una pell de bèstia

En Serres i En Ter. Aquest llueix un elegant frac feixista de Cuarte

En Cumella i En Brau en un moment de repòs

Fot. Merino

LLETRES DEL FRONT

Del nostre corresposal especial Andreu Fusté

VII

He visitat el Castell de Malatesta, abans Loreto. El company Serres, que diàriament visita totes les avançades, m'ha facilitat aquesta visita. Acompanyat d'ells, dels companys Ter i «Sabre» i d'un company italià anomenat Zanotti, ferm lluitador i intel·ligent, ens hem traslladat, del nostre front d'Almudèvar a les mateixes portes d'Osca.

Som, doncs, al Castell de Malatesta. És un castell grandíol, una ex-església. Per les parets es veuen deixalles encara, dels altars. La descripció d'aquest castell va fer-la ja a les planes de LA GRALLA el company Amadeu Oliveres. Això em relleva a mi de fer-ho.

Els meus acompanyants van per la seva tasca i jo em presento al company Calverons, cap de la quarta centúria, per a fer una informació d'aquest front.

El company Calverons, pacient, actiu, treballa perquè no manqui res a cap dels seus homes i si hi ha alguna deficiència es desvia per subsanar-la.

Va fent-se tard i arriba l'hora del canvi de guàrdia. Els nostres companys ací es relleven cada 24 hores i ha de fer-se forçosament de nit, degut a la proximitat de les nostres trinxeres a les dels feixistes. En molts llocs estan a 200 metres. Tan aprop, és molt perillós el fusell metralladora i la metralladora.

Anem a fer el rellevament. El company Calverons, com dic, recorre una a una les trinxeres i m'explica, demostrant-m'ho el treball formidable de fortificació de les nostres posicions. Digne treball d'aquests homes forts de la Quarta Centúria! Fusell en mà, aquests xicots esperen qual-sevol escomesa de l'enemic o l'hora definitiva de l'avanç a Osca. De quant en quant, ens engeguen alguns trets, que per la seva proximitat el xiular de les bales sembla que se't fiquen al cervell. Els nostres milicians contesten el paqueig enemic.

Retornem al Castell amb els companys Calverons i Rodrigo. Veiem una llum estranya entre unes mates. Ens despleguem i correm vers aquell lloc, i... res. Un petit focarret que el vent anava abrindant.

Ací, al castell, hi he trobat «Els Tigres». Estan instal·lats al que era el cor de l'església. Us imagineu els nostres tigres actuant com una escolania?... Ells, forts, valents... El seu delegat, en «Lau» de ca l'Umbert, tan estimat de les treballadores; En Guàrdia, en Llobet, tots tan fornits, instal·lats al cor d'una església!... Els companys Carreres, Pujol i Oliveres m'acompanyen per aquest ex-feude de Loreto i van donant-me detalls de tot.

En els altars hi ha instal·lades diferents

penyes de companys. Entre ells els «Pechos de Hierro», amb el seu delegat Jaume Valls, la cara del qual contrasta amb el sant Genís que presideix. També hi ha en aquest castell la 8.ª centúria Ascaso.

Saludo el company italià Emili Estraferrini, una de les figures més destacades d'aquest front i de qui ja va parlar el company Bosch, qui em fa elogis del nostre company Serres.

Ja clareja... Amb el company Calverons anem al cementiri d'Osca. El meu company m'ensenya el lloc on els feixistes afusellaren 150 treballadors. Diposito una petita dedicatòria damunt la tomba de Fermín Galan i García Hernández en nom de la ciutat de Granollers, de la Tercera Centúria i de LA GRALLA.

Ací hi ha companys d'Ascaso i Aguiluchos. Entre ells cerco al company Fitó. El trobem escrivint, somrient, al peu dels nínxols on tenen les seves habitacions. Nínxols buits amb espitlleres que serveixen per a parapatar-se i desaparar sobre l'enemic.

Hi ha una part de cementiri ensorrat degut al bombardeig dels feixistes. Veig un Crist espellocat per ells, que fa una ganyota que és tot un poema. És l'expressió característica del carreter al qui se li encalla el carro.

Dintre dels nínxols i d'alguns panteons buits hi dormen alguns companys. No obstant, es guarda un absolut respecte amb tot allà on reposen restes humanes.

S'obre un panteó i en surten uns companys que es pentinen. Hi tenen la barberia. D'un nínxol en surten uns peus; un company els estira i se sent un fort «No m'emprenyeu!» Si la guerra no fos una cosa tan seriosa; si no estessim segurs que a cada instant ens estem jugant la vida, em creuria que veig una representació del «Tenorio». Però, no... Els trets dels uns i dels altres ens farien donar compte de la realitat.

Tornem a Malatesta. Estan a punt de sortir els camions de Granollers cap a la nostra ciutat i no puc entretenir-me més amb aquests companys de la Quarta Centúria, que han actuat com el qui més en aquest front i que diàriament estan lluitant a pocs metres de les forces enemigues. Algun d'ells m'ha fet donar compte que la meua primera informació havia canviat l'actuació de la nostra segona centúria amb la de la quarta. Fou degut a que, trobant-me jo al front d'Almudèvar, varen informar-me malament. Cal tenir en compte que jo no actuo de periodista, sinó de simple milícia i que junt amb els companys de la primera i tercera centúries, estem lluitant en un altre front i també prop de l'enemic.

Ens acomiadem dels companys de la quarta, desitjant-nos sort mutuament, i també d'aquest company Calverons, que decidit, serè i valent, davant dels seus homes ha demostrat que no tem a res ni a ningú, i torno entre els «meus» a Almudèvar, on semblen domadors de muntanyes i els companys Ferrés i Peicasat em mouren un escàndol.

Andreu FUSTER

Front d'Osca, 5-11-36

LA VIDA AL FRONT

Trinxera del grup Fuster Faig

Un refugi a la posició Hernández

Grup de la centúria comandada per Faig

Els nostres milicians a la posició Faig

Fot. Merino

Serens i previnguts

La joventut que en els fronts diversos està donant un relleu tan bell i digne, ha de penetrar ben endins dels nostres cors. Com meridionals que som, tenim una propensió característica ben acusada als extremismes, a les fogarades, ço és: arribar al punt àlgid de l'entusiasme il·luminant l'ambient amb la rojor d'un foc ben abrandat, i decaure, un cop extingit el caliu, en la blancor i la fredor de la neu. Influeixen en aquesta mena de tarannà nostre, una varietat de motius que no creiem, ara, oportú d'exposar. Ens limitarem a un senzill recordatori del deure que tenim tots a no deixar apagar aquest caliu per a poder-lo convertir, en qualsevol moment, en flama viva que pugui fondre els gels i les neus que, tant la Natura com la moral d'alguns homes, posen en els camins de la victòria.

Fent concessions i tot a aquelles ànimes en pena que no troben res ben fet; —aquells que «mentre nosaltres anem bé, que guanyi qui vulgui»; aquells que, per covardia, porten amagada la marca feixista com els hipòcrites traïdors porten el roc o la navalla a la faixa—no podem deixar de dir-los que, per egoisme, si més no, han d'ésser comprensius i posar-se a to de les circumstàncies, perquè, fins amb la probabilitat de perdre el plei que s'està debatent, no trobarien el plaent viure que potser han somniat, car ja es cuidarien, llurs confreres, de fer-los-el més agre i repugnant que mai.

Aquella porqueria monàrquica i monarquitzant havia de caure forçosament i ells mateixos precipitaren la caiguda. Ningú no es pot creure enganyat davant el canvi esdevingut. Quan plou, plou per tothom, encara que algú no es mulli, i, si ve una tronada, la sentiran fins els sords. Cal, doncs, mantenir-nos serens i previnguts per tot el que pugui venir, sense enyorar les campanes que toquen a mal temps ni reclamar a Santa Bàrbara. N'hi haurà prou amb conèixer el vent d'on vé i la fesomia dels núvols que empeny. Si els canons «granífugs» fracassaren, n'hi ha uns altres que no fracassaran per més calamarcas que de nord a ponent es conjurin. Hi ha determinades aus que els nostres camperols coneixen pel que representa llur imaginació respecte els canvis de temperatura. Els insectes i ocells de pas també, instintivament, pressenten la malaurança i se'n saben lliurar. Per tant, hem de demostrar d'alguna manera que «l'home és el rei de la creació».

La intel·ligència, l'abnegació i la valentia dels germans que lluiten per salvar la pàtria dels horrors del feixisme, no es paga amb elogis i fums d'encens. Mereixen i han de tenir l'escalf de la re-raguarda, sempre a la mateixa temperatura; ni tan elevada que els cremi les

Milícies granollerines a Lécera. Al mig, Francesc Parellada; el nostre Paco de la Fonda, que ho havia deixat tot per a combatre el feixisme

Fot. Carrió

ales de l'optimisme, ni tan baixa que els desenganys, el cansament o la indiferència nostres els geli el cor, aquest cor que tan desinteressadament han posat al servei del poble.

Els que no coneixem les penes i sofriments de la guerra amb la intensitat que ells les senten; els que encara podem viure amb més o menys confort; els que no hem perdut el benestar de la doçça llar prop dels éssers estimats, tenim el deure de no oblidar ni un moment aquells que, tenint també una mare, una companya, una germana o uns fillets, ho han deixat tot, plens de fe i de coratge. No els regategem res i fem-nos dignes de llur sacrifici. I, sense adormir-nos massa refiats a la tebior de la nostra palla, ni menys damunt dels llozers aliens, mantenim nos serens i previnguts per... «si les mosques».

Les salvatjades de Madrid i de Roses diuen quelcom.

CARLES COSTAS ALVAREZ

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA ENFERMETAT DE LA PELL

Grans herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu.

DIPOSITARI A GRANOLLERS: FARMACIA GASSET

La Banda de les Milícies a Caldes de Montbui

Dijous la nostra Banda de les Milícies Antifeixistes realitzà la seva primera excursió. Els nostres músics anaren a Caldes de Montbui i donaren un concert a profit de les milícies al Casal del Poble, o sigui al que abans era Casino de la vila veïna.

El concert constituí un èxit esclatant i el mestre Ruera i tots els seus músics foren objecte de contínues ovacions i molt felicitats.

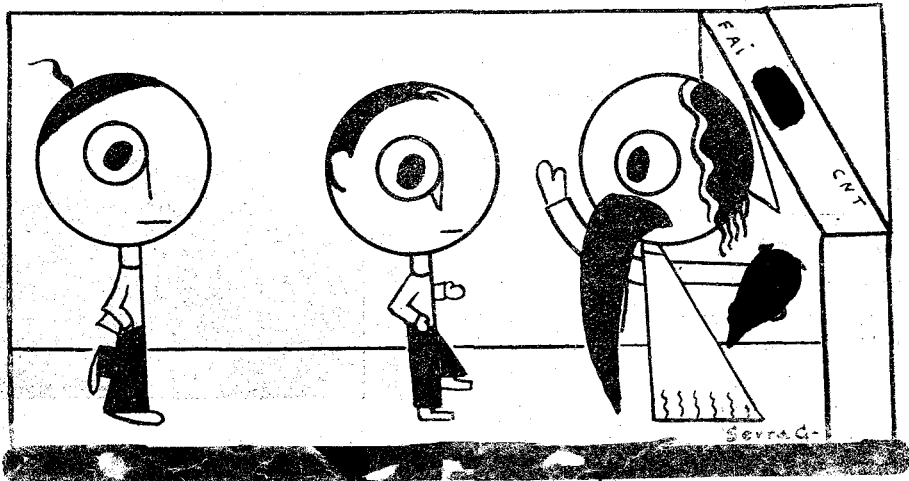
Val a dir que l'èxit fou merescut, puix que la nostra Banda forma avui un conjunt admirable del qual com a granollers en sentim vera satisfacció i orgull.

El programa d'aquest concert de Caldes el formaven les següents obres: El asombro de Damasco, Luna; El señor Joaquín, Caballero; La Santa Espina, Morera; Aida, Verdi; Les fulles seques, Morera; Carmen, Bizet; Música, luz y alegría, Alonso, i la Marsellesa, Rouget de l'Isle.

El públic obligà a la repetició de qualques d'aquestes obres i al començament i al final del concert la Banda interpretà La Internacional, Els Segadors i Els fills del poble, himnes que la concurrència escoltà dempeus i saludant amb el braç enlaire i el puny clos.

Aquesta primera excursió pot satisfer plenament els nostres músics, i a nosaltres ens fa desitjar la seva repetició a altres localitats; però cal que els organitzadors s'assegurin de l'èxit de públic, que a Caldes va fallar, segurament per deficiència de propaganda.

La nostra Banda de les Milícies, verdadera Banda del Poble, d'aquest poble nostre tan pròdig en músics notabilíssims, és digna — i ho diem amb el més gran orgull — de que allà on vagi la seva actuació trobi l'escalf de les masses populars, oimés quan la seva finalitat, com el seu nom indica, és el de cooperar a la lluita contra el feixisme.

REVISTA

Prensa feixista

Tinc al davant dels meus ulls un periòdic feixista. Més ben dit, un tros de periòdic feixista—«Heraldo de Aragón»—que el meu company Ramon Roca, coneixedor de les meves aficions, m'ha enviat des del front. Altres que no fossin com jo, aquest tros de paper els revoltaria i no tindrien prou temps per a fer-ne una pilota i jugar-hi a futbol, com acostumen a fer tants despreocupats que es passegen pel carrer. Jo, no. L'he fullejat tranquil·lament, per la curiositat de conèixer el que diuen els nostres enemics, i per extasiar-me (?) llegint aquesta pobre literatura de «Caballero audaz». El periòdic és brut. Brut i negre; fa olor de pólvora i és foradat amb bales de maüser. És la premsa que els feixistes tiren als seus subordinats. És editat a Saragossa i, segons diu, és el diari de «mayor tirada en esta región».

Es una mica vell, del 23 de Setembre. Els titulars d'aquest full negre, són un model de literatura falsa i el màxim de la poca solta. Un d'ells, el que ja us posa a to, és aquest: «Así el ejército del sur como el del norte, siguen logrando éxitos rotundos sobre las hordas rojas».

Totes les planes són encapçalades així: «El movimiento patriótico salvador de España».

Segons el diari no passa res. Hi ha una plana d'informació estrangera i una altra d'anuncis econòmics. Anuncis de cinema, cabarets, teatre... A la primera plana una fotografia de «los que luchan en defensa de España». Quatre pobrets soldats retratats d'esquena, amb un casc d'acer. Una editorial que diu: «En España religión y patria son consubstanciales», remarca unes frases de Menéndez Pelayo: «en todo hemos de buscar la expresión más brillante del catolicismo español, armado siempre para la pelea, duro y tenaz, tuerte e incansable...» contra — segons ells — el paganisme de Saragossa i el protestantisme als camps de Flandes i d'Alemanya.

A la segona plana veiem una llista de «Donativos de chalecos de lana para los que luchan en el frente». Donatius d'unes *señoritas*, amb uns noms aristòcrates que fan enternir. Hi ha també una altra llista de suscripció, per a l'adquisició d'un avió que portarà el nom de «Saragossa». És per despistar.

Unes notes del Govern Civil de Burgos. Una d'elles diu així: «El respeto a la religión y ritos de los musulmanes». I continua: «Las circunstancias por que atraviesa nuestra Patria han dado lugar a que entren en ella musulmanes cuya religión y ritos».

Quatre milicians de Granollers que davant de Monte Aragón es riuen de la premsa feixista Fot. Roca

segueix dient que se'ls ha de respectar els costums i enterrar-los separats dels seus cementiris com a respecte de que *no som iguals*.

El que fa més gràcia, però, d'aquesta plana, és una gasetilla que parla del *tesoro nacional* i que és el màxim de la broma. Diu així: «Continua el saqueo del oro nacional. Los Comités rojos que ejercen mandos en la desgraciada capital, no vacilan en asestar a España el daño del empobrecimiento nacional. La desesperación de saberse perdidos muestra sin disfraz la ausencia absoluta de patriotismo, de inte-

rés por el pueblo español. Pierden ellos? Pues que se pierda España. Pero el crimen no quedará sin sanción y sus designios no prevalecerán, pues de la Patria quebrantada por el atentado de sus malos hijos surgirá una España grande y poderosa que en las vías de la paz y del trabajo se recuperará prontamente.» És el que a mi m'ha fet més gràcia. Tots són uns. Tots aquests militars estrellats tenen la mateixa gràcia d'opereta dolenta que aquell Queipo de la Radio Sevilla. El «jete» va saber-los ajuntar.

Continuo la lectura. Faig un esforç perquè els llegidors puguin fer se càrrec d'aquestes bestieses. Passo per alt moltes coses sense interès. Sóc a la secció estrangera. Notes telegràfiques enviades principalment de Roma. La més bona, però, és enviada de Lisboa i parla de la Generalitat. Diu així: «La sublevación anarquista en Cataluña. — Noticias que se reciben de Cataluña dan cuenta que la revolución que se inició en la capital se ha extendido a otras provincias catalanas. Varias emisoras lo confirman y agregan que los elementos populares se han levantado contra el Gobierno de la Generalidad, porque éste de manera desaprensiva, envía miles de milicianos a los frentes aragoneses donde son aniquilados por los nacionalistas. Continúa la diaria fuga de elementos afectos a la Generalidad. Al huir ponen como pretexto el ser impotentes para dominar la anarquía existente en Barcelona.»

No puc més. Fa vergonya pensar que seriem si arribessin a manar-nos aquesta «troupe», que tenen encara la sang glaçada i la bandarrerria d'anomenar-se «Los salvadores de España!»...

JOAN VERNET

Els nostres milicians, braus i aguerrits, no senten pas el fred...

Fot. Roca

Una visita de LA GRALLA a la Conselleria de Proveïments

El control de queviures i la Carta familiar

A Granollers l'actualitat màxima la constitueix — llevat del neguit de la guerra — la forma nova de fer el mercat i tot el que es relaciona amb el proveïment de la ciutat. Aquest interès ha augmentat en procedir-se a la confecció del cens — que serà el primer cens veritable que s'haurà fet — per a la implantació del racionament de la població, d'acord amb la targeta o carta familiar.

Per a recollir a les nostres planes aquesta actualitat tan viva de la vida granollerina, hem anat al que fou caserna, on hi ha instal·lades les oficines de Proveïments i on els dijous es fa el mercat d'ous i d'aviram.

La vella caserna és avui dipòsit del mobiliari de les escoles i al pati hi trobem els polletaires granollerins més coneguts, que tots col·laboren a les tasques de la Conselleria de Proveïments.

— Això va canviant — ens diuen, mentre trafiquegen amb unes gallines i uns pollastres que els treuen d'unes gàbies i els posen a les altres. — Els pagesos es van donant compte que més aviat hi han de guanyar amb el règim nou que acabarà amb els negociants i acaparadors, i aquesta setmana han augmentat molt les transaccions.

Deixem el pati, ple de gàbies i de cistells, i entrem a les oficines de la Conselleria. Salutem En Salvador Mas i el seu lloc tinent Francesc Barrera.

Els que atenen la gent que va a omplir els fulls del nou cens per a la carta familiar no s'entenen de feina.

En Barrera fa lleus observacions a uns tenders perquè no apugin els preus indegudament. Un industrial ve a rebre consignes. Uns altres volen proveir-se d'ous. El moviment d'entrants i sortints és incessant. Els telèfons no paren de funcionar.

— Aquesta reunió de dimecres, voleu saber què era? — ens diu en Mas. I afegeix: — Doncs era senzillament el primer pas vers la regularització de l'intercanvi de tota mena de productes entre uns pobles i altres de tot Catalunya.

Catalunya — segueix dient-nos, — com ja sabreu, es divideix en onze comarques. A cada poble i poblet d'aquestes comarques hi ha la seva Conselleria de Proveïments. I amb un representant de cada poble es forma el Comitè Comarcal. Aquest Comitè, pel que es refereix a la comarca del Vallès Oriental, és el que es reüní dimecres a Granollers i és el que designà un representant perquè amb un de cada una de les onze comarques, formin tots ple-

gats el Comitè Provincial. I un delegat d'aquest Comitè és el que estarà en relació directa amb la Conselleria General de Proveïments de Catalunya,

Aquests organismes, creats ja segons el sistema federatiu, facilitarà l'intercanvi de poble a poble i de comarca a comarca i portarà el control de tota la riquesa de la nostra terra...

Ara el company Barrera ja ha acabat els seus consells als tenders i es disposa a atendre'ns; però sovint ha de penjar-se l'auricular del telèfon i ha d'interrompre la nostra conversa.

— La carta familiar serà això — ens diu. I ens ensenya el model. Un carnet de controlina i a dins uns fulls canviables, en els quals hi ha un quadriculat amb les racions que hom creu més necessàries.

— Cada quadret serà tallat o inutilitzat — ens diu — a mesura que el posseïdor de la carta es proveeixi dels articles.

— La carta que teniu als dits és per a una família de dues persones solament. I CADA DIA donarà dret a proveir-se dels se-

güents articles: 2 quilos de patates, 1 quilo de pa, 400 grams de carn, 200 de carn de porc, 200 de bacallà, 100 de gallina o de conill (i 200 d'una o altra cosa dos dies cada setmana), 100 grams de sucre i 2 ous de gallina.

El posseïdor de la carta tindrà dret també a 5 quilos de carbó quatre vegades cada quinzena i a 6 pots de llet condensada, segons certificació del metge.

— Naturalment — cuita a aclarir-nos En Barrera. — Aquest càlcul és fet per a cada dues persones. Per tant, les racions seran augmentades proporcionalment segons siguin més o menys nombroses les famílies i segons sigui l'edat dels que les componguin.

A les cobertes de la carta familiar hi ha unes observacions i uns advertiments, que segurament tothom voldrà atendre per al millor èxit d'aquesta prova que creiem de la millor eficàcia per a acabar amb els abusos dels que a cada poble i a cada casa es dediquen a fer d'acaparadors.

— Sí; creiem que la carta familiar podrà ésser implantada abans d'acabar aquest mes de novembre.

Així acaba el company Barrera les seves explicacions, que les hi agraïm, i aquí fem punt nosaltres a la nostra informació.

GRALLER

LA VIDA AL FRONT

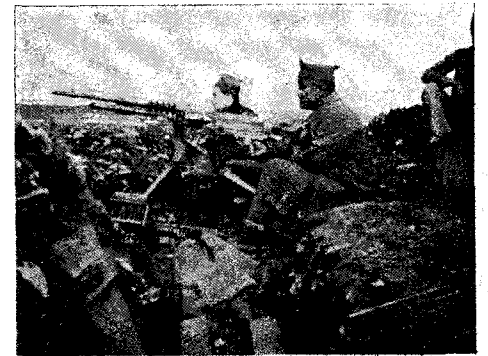
Milícies del grup Faig davant Casablanca

A les avançadetes Hernández: Grup Company-Royo

Escollant Schubert... amb música de metalladores

La posició Jimenez al sector d'Almudèvar

Fot. Merino

Impressions d'un combatent al front de guerra d'Aragó

A les portes d'Osca

Escric aquestes quartilles dins d'unes coves a tres metres sota terra que hem construït aquests darrers dies per tal d'alliberar-nos de l'aviació enemiga, la qual, per a contrarrestar els efectes de la nostra artilleria, ens ha bombardejat diverses vegades, per sort nostra, amb resultat negatiu.

Actualment hem acabat ja de fortificar les posicions preses aquests darrers dies a l'enemic, el qual, cada dia que passa es troba més i més desmoralitzat per quan el cercle amb què el tenim endogalat veu que se li està estrenyent de tal manera, que el dia que l'alt comanament ho disposi, l'escanyarà definitivament.

Controvèrsies nocturnes

Els que es creguin que perquè som al front no distrutem de la ràdio, s'equivoquen de mig a mig. En arribar el vespre, comencen a funcionar les nostres emissores humanes — unes llaunes blincades en forma d'embut — amb les quals ens canviem amb els feixistes uns programes del més variat.

Heu-vos-en ací unes mostres:

«Aquí Ràdio P. O. U. M., parapeto de los rojos. Acaba de evadirse del manicomio el enfermo mental llamado Queipo Villano, el qual se supone está junto con otros dementes en Sevilla. Se ruega a quien pueda dar detalles del mismo, lo comuniquen a esta emisora.»

Seguidament ens obsequiaren amb un reguitzell de floretes que farien tornar vermell a qualsevol que no estés habituat a sentir aquests guerrers de medalla i escarpulari

—L'altre dia «El Gallego», que és l'«speaker» feixista, pretenia convèncer-nos que ens rendíssim. Per a aconseguir això, ens deia que els nostres caps ens portaven enganyats, puix que Azaña havia fugit a París, a Companys l'havien assassinat els anarquistes, Madrid i Barcelona estaven a punt de caure, Castella, Bascònia, València i Aragó eren seus... I un dels nostres li contestà: «I nosaltres, on estem?»

—Era la nit, i treballàvem tots aixecant una muralla de sacs a la carretera que va a Osca, i naturalment, no estàvem per a fer mitings. «El Gallego» anava cridant: «Canalla marxista! Que no teníeu palabra! Catalanes, sois unos cobardes!»

El de la metralladora del nostre grup, sens dubte empipat de tanta xerrameca, li contestà: «Has terminado? Pues ahora tiene la palabra la señorita ametralladora.» I els engegà una sèrie de trets que els desfeu gairebé tots els sacs de la seva trinxera i un o altre devia rebre, per quan callaren instantàniament, deixant-nos treballar amb tota tranquil·litat.

Santa Voluntat

Ens havíem preocupat molt de construir les trinxeres i les coves subterrànies; però apenes si havíem fet res per a fortificar un troç determinat de la carretera d'Osca. Això motivà que, tot i passar-hi ajupits, hi caiguessin ferits uns companys nostres.

Vetllant per la nostra seguretat, el Comitè Militar que actua en aquest sector donà les ordres necessàries per tal d'evitar que tornés a caure-hi cap més company.

I ja ens teniu a tots nosaltres amb pics i pales omplent sacs de terra i aixecant una muralla de dos metres d'alçada, emparats en la foscor d'aquella nit sense llum.

Quan se feu clar i els feixistes veieren aquella muralla on el dia abans no hi havia res, s'estiraven els cabells, puix no creien possible que en una nit es pogués aixecar tot allò. Sobretot «El Gallego», que ens preguntà: «Catalanes! Qué santo ha sido ese que os ha hecho salir un parapeto donde ayer teníais un matadero?»

Un alicient més per a entrar a Osca

Sort que no plou i els dies que fa són bastant acceptables, quant al fred! Tot i això, en premi al sacrifici que representa viure com corbs, en aquestes coves a tres metres sota terra on no hi entra el sol, ni apenes la claror, ens han promès que quan entrem a Osca, dormirem en el millor hostel que en aquella ciutat hi hagi.

Això és un alicient més que fa que desitgem encara amb més ansietat l'ordre de l'atac definitiu a Osca.

Per als pobres ferits

En un espai de dos cents metres comprès entre la trinxera de l'enemic i la nostra, hi ha una casa mig desfeta per l'artilleria, on hi corrien tot de conills i gallines.

Veient nosaltres un banquet en perspectiva, avisàrem als nostres companys que si a la nit veien gent agafant aquell bestiar, que no en fessin cas, puix seríem nosaltres que els requisariem per als ferits de l'hospital. Així, amb aquesta excusa, no ens demanarien comptes.

A l'endemà celebrarem «Tots Sants» amb un banquet com mai no havíem fet, amb màlaga i panallets que ens havien enviat de Granollers uns amics nostres.

RAMON ROCA

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Petites cròniques

El rengle

El «rengle», per als que no són de Granollers, pot ésser un rengle molt divers, de moltes coses. Per als granollers, el «rengle» només té una acepció: és el rengle que durant anys i segles han fet les pageses del Vallès a cada costat dels carrers del voltant de la Plaça en els dies de mercat. El «rengle», era el mercat d'ous i d'aviram i de cistelletes de mongetes, d'olives i de tota mena de fruits de la terra segons les èpoques de l'any.

Ara el «rengle» ha desaparegut. Ves qui ho hauria dit mai!... Però són tantes les coses que desapareixen i les que desapareixeran!.. El «rengle», que obstruïa el pas dels carrers de Sant Roc i de Santa Elisabet, i tots els d'aquells voltants de la Porxada, ara ja no és sinó un record. La venda d'aviram i d'ous es fa d'altra manera ara; es fa a lex-caserna dels soldats. Els crits dels marmanyers i el regateig dels compradors i venedors, s'han acabat. El pintoresc del nostre mercat, tan típic, tan nostre — i alhora tan universal — ha rebut una forta punyalada.

Però si el tipisme hi ha perdut, creiem que hi hauran guanyat els compradors i els venedors. Ara és cert que els aficionats a rebre empentes — i a donar-ne — no podran anar amunt i avall, cada dijous de matí, pel carrer de Sant Roc, i és cert que s'haurà llevat d'aquells indrets un espectacle pintoresc i abigarrat; però a canvi d'haver-se descolorit aquesta vella estampa del nostre mercat ancestral, quines comoditats no s'hauran obtingut!... Ara a aquella pagesa de Palautordera — una pobre dona que es duia un rosegó per esmorzar i posseïa finques que valien 70 ó 80 mil duros, — no haurà de patir i passar-se tot un matí d'hivern gelant-se de fred o un d'estiu morint-se de calor, per a adinejar de cinc cèntims més la dotzena d'ous, ni haurà de deixar-los a casa d'uns amics o coneguts per a vendre'ls el dijous següent a un ral menys del que els hi pagaven i no els volgué donar la setmana passada...

Nosaltres l'hem coneguda aquesta pobre velleja de Palautordera. I n'hem conegut a centes de dones tan pobres com ella, que tenien — i tenen encara — un concepte tan trist i tan miserable de la vida, que tot ho subordinen a la possessió del diner.

Ara aquestes pobres dones, aquestes infelices pageses, han estat redimides d'aquest suplici de cada dijous, per obra i gràcia del Comitè, en el que elles hi veuen el pitjor enemic, com també veien llur enemic, aquells vells que cridaven ¡Vivan las caenas!, en els que els donaven la llibertat.

Sort que el temps tot ho va arrançant; fins les coses més difícils! I el temps farà que les pageses tretes del «rengle» deixin de veure l'enemic en el Comitè que avui les ha emancipat, tal com aquells desgraciats que cridaven ¡Vivan las caenas! avui són el poble heroic de Madrid que es juga la vida a la defensa de la seva llibertat.

PLACID

NOTICIARI

Ajut Infantil de Reraguarda

S'ha constituït el Comitè local d'Ajut Infantil de Reraguarda, el qual el formen representants de tots els organismes locals del front antifeixista.

No cal dir que aquest Comitè pot comptar també amb les pàgines de la nostra publicació i amb el nostre concurs més decidit i entusiasta per al millor profit de la seva humanitària missió.

Contra l'encariment dels productes alimentosos

Per tal de combatre el negoci il·lícit al qual venien dedicant-se infinitat de desaprensus que s'aprofitaven de l'escassetat de qualques articles de primera necessitat, provocant el seu encariment excessiu, s'han donat ordres —i aquestes es compleixen amb tot rigor— de prendre tot allò que es porti d'una població a l'altre si no porta el corresponent aval del lloc d'origen.

El mercat de dijous

En el mercat d'aquesta setmana passada han augmentat qui-sap-lo les transaccions de venda a la Conselleria de Proveïments d'ous i aviram, i hom confia que amb les disposicions preses per a controlar la compra-venda de productes, dintre de poc el mercat es farà amb tota normalitat, d'acord amb les noves normes que sols han d'acabar amb els intermediaris inútils i els negociants desaprensus.

Amador Garrell, expositor

El jove dibuixant amateur Amador Garrell i Soto, vé preparant una exposició de caricatures i cartells, que serà instal·lada en un dels salons del Bar Cafè Comercial.

El producte d'aquesta exposició, primera que haurà fet el novell artista granollerí, és destinat a engroixir la subscripció local a profit de les víctimes del feixisme.

La collita de bolets

Enguany els buscadors de bolets poden esplaïar-se a llur albir, puix que hi acompanya el temps magnífic que gaudim i que fa que en els nostres boscos s'hi trobin forces rovells i pinatells.

Ahir, aprofitant el temps de primavera que feia, foren molts els centenar que envaïren els boscos del Vallès i avui segurament augmentarà encara la de xifra buscadors de bolets i d'un bon àpat al bosc.

Notes de l'Asil

Per disposició del Conseller de Sanitat ha estat conduït a l'Asil el vellei Andreu Roca i Travé, qui vivia en una casa del carrer de Prim que era un focus d'infecció.

L'orfe Esteve Gómez, nen de 6 anys d'edat que des de la mort dels seus pares havia estat internat a l'Asil, ha estat entregat als seus oncles, residents a Hospitalet del Llobregat, els quals s'han fet càrrec del seu nebot i cuidaran de la seva educació i sosteniment, pel qual han ofert tota mena de garanties.

Obituari

Abans d'ahir morí la joveneta Victòria Diuamaró i Ginesta. Ha mort a l'edat de 22 anys, essent endebades tots els esforços de la ciència per a combatre la terrible malaltia que l'ha arrabassada a l'amor dels seus i essent inútils tots els afectes i sacrificis, que sols han servit per a minvar, en part, els sofriments de la llarga malaltia.

Ahir tarda s'efectuà l'enterrament de la malaguanyada noia, que constituït sentida demostració de dol i d'afecte als atribulats pares i germans, estimats amics nostres, als qui fem present el testimoni viu de la nostra condolença per la terrible prova a què el destí els ha sotmès.

Els obrers de construcció preparats per a anar al front

Estan preparats, per a marxar al lloc on els sigui senyalat i així que els sigui comunicada l'ordre oportuna, els obrers locals del ram de construcció que s'inscriviren i que són prop de 200. Amb aquests treballadors, ha de marxar el company Francesc Serra, el notable pintor granollerí, amb caràcter de deliniant.

Prometatges

Ha estat demanada, per al jove Joan Huerfias, la gentil conveïna nostra Rosa Dalmau.

—La bella senyoreia, veïna de Taradell, Dolors Sabatés, s'ha promès amb el jove Angel Vives.

—I pel jove Josep Borrut ha estat demanada la mà de Maria Palomerias.

—Així mateix creiem que pot tenir *consequències matrimoniales* una recent excursió arística d'elements granollerins a una vila catalana.

Visita a l'Hospital

Una comissió de l'Ajuntament de Caldes de Montbui, dijous visità el nostre Hospital.

Acompanyà els visitants el Conseller de Sanitat, company Pere Iglésies, qui va ensenyar-los totes les dependències de l'establiment i els donà detallada explicació del funcionament dels serveis.

Els visitants feren constar la seva satisfacció en veure que en el nostre establiment d'Assistència Social es disposa de tots els elements necessaris per a atendre els casos d'urgència que es puguin presentar, així com tot el que es relaciona amb la seva alta missió humanitària.

El Consell Municipal

El nou Consell Municipal es reuní abans d'ahir per a procedir al nomenament de les Comissions, les quals han quedat constituïdes d'aquesta forma:

Agricultura: Espinall, Botey, Mañuz, Soldevila i Durán.

Cultura: Rossell, Vila, Botey, Mestre i Busquets.

Sanitat i Assistència Social: Iglésies, Roca, Bellavista i Mestre.

Serveis Públics: Moret, Aubanell, Franco i Mas.

Foment i Obres Públiques: Soldevila, Pedragosa Marí i Roca.

Hisenda i Economia: Dedeu, Sabatés, Rossell, Sijà i Durán.

Proveïments: Mas, Pedragosa, Dedeu, Espinall, Franco i Moret.

Treball: Roca, Aubanell, Marí, Mañuz, Sijà i Soldevila.

Governació i Defensa: Vila, Sabatés, Rossell, Roca i Espinall.

(El Conseller d'aquest departament delegarà les funcions que cregui convenientes a la Comissió.)

A la mateixa sessió va prendre's l'acord, entre altres de menys importància, que queda prohibida l'assistència als menjadors de la Cuina Popular de tots aquells que cobren un jornal del seu treball, incloent-hi entre aquests els milicians.

El Departament Municipal de Cultura

El Conseller-Regidor de Cultura, company Emili Rossell, assabenta que diàriament i amb la sola excepció dels dissabtes, rebrà al públic al seu despatx de l'Ajuntament, de 6 a 7 de la tarda, per a tots els assumptes que afectin al seu departament.

Al front de guerra

Han marxat vers el front de guerra els nostres bons amics el dibuixant Miquel Montagud i el jutge de primera instància Joaquim Serrano, als qui desitgem molta sort.

Un accident

Dimarts es produí un accident, sorrosament de poca importància, a les obres d'enferroc dels edificis mig enrunats de la plaça de l'Església.

ESPECTACLES

MAJESTIC

«Tres lanceros bengalíes»

La projecció, la setmana passada, del famós film «Tres lanceros bengalíes», portà extraordinària concurrència al Majestic, al qual en general va plaure aquesta pel·lícula, bella realització de la qual sols hi trobem que ha arribat a Granollers amb dos anys de retràs.

«El señor feudal»

Diumenge a la nit, la companyia d'Emili C. Espinosa donà una representació, al Majestic, del drama de Joaquim Dicenta, *El señor feudal*.

Aquesta obra de l'autor de *Juan José*, ja arrel de la seva estrena no va pas merèixer els elogis màxims que foren prodigats a aquella, i ara, en ocasió d'aquesta representació que hem vist, creiem absolutament justificades aquelles reserves. Mentre *Juan José* s'aguanta com una obra ferma, valenta, humaníssima, aquest *Señor feudal* pesa pel seu excés de retoricisme i les seves situacions bonxíc forçades. Amb tot, el primer acte i en molts moments de l'obra, hom hi retroba el gran dramaturg que fou Dicenta i l'obra és infinitament superior a moltes de les que avui se'n fan grans èxits de taquilla.

Diem amb dolor, però a honor de la veritat, que l'interpretació no mereix el més petit elogi, i així ho demostrà el públic, que comentava el poc amor a la feina que massa sovint demostraven els actors, que després es dolien de la crisi teatral quan ells en són la causa principal.

«No me dejes»

Avui, tarda i nit, serà projectada al Majestic, la nova pel·lícula «No me dejes», que ahir i abans d'ahir va merèixer els màxims elogis de tots els concurrents a la popular sala d'espectacles.

Avui sols podem dir als nostres lectors que no deixin de veure aquest bellíssim film que interpreta Elisabeth Bergner.

Resultaren amb ferides lleus els obrers Domènec Genevat, Pere Artafà, Josep Parés i Joan Pocurull, els quals foren curats al dispensari de la Creu Vermella.

Cal que faci bonic

Al vestíbol de la Casa de la Ciutat hi han quedat instal·lades unes plantes de jardineria que l'embelleixen qui sap-lo.

Així mateix s'ha habilitat el que era sala de sessions per a la Conselleria d'Agricultura, dependència que ha estat amoblada adequadament.

Remarquem com nota curiosa i com una mostra de l'esperit democràtic del nou Conseller company Espinall, que a la porta de la dependència s'hi ha col·locat un rètol que diu així:

«Entreu sense trucar.
No us treieu la gorra.

El Conseller»

La Creu Vermella

Durant el mes d'octubre prop-passat, la Creu Vermella local ha efectuat els següents serveis:

44 cures a milicians; 78 cures a particulars i 39 trasllats de malalts o ferits.

Padrines de guerra

Jesús Piqueres i Victorià Aparicio, que lluiten al sector d'Osca, voldrien ésser apadrinats per noies de Granollers.

Les adreces d'aquests dos milicians són les següents:

«Jesús Piqueres - 2.ª Ametralladores - Columna Aguiluchos - Vicién».

«Victorià Aparicio - Columna Vallès Oriental - 2.ª Centúria - Grup 9 - Vicién».

Les noies de Granollers, per a les quals els dos companys tenen flors de galania, ja ho saben.

Un servei de la Creu Vermella

Dijous es féu una crida advertint a les famílies necessitades de Granollers i de la comarca que tinguin infants menors de vuit anys, que poden passar per les oficines de la Creu Vermella d'aquesta ciutat (al carrer de Ricoma), al fi d'inscriure'ls per a procedir pròximament a l'entrega de robes d'hivern.

També es farà la inscripció de les dones pròximes a ésser mares i que també es trobin amb necessitat.

Les hores d'inscripció són de les deu a la una i de les quatre a les set.

Reducció de treball

Com una mida de previsió adoptada a tot Catalunya davant la possibilitat d'haver de reduir la producció, des d'aquesta setmana a les fàbriques de nostra ciutat només es treballen 24 hores a les seccions de teixits i 16 a les de filats.

Els obrers percibiran, els primers, el jornal corresponent a 32 hores, i els segons, el que correspona 28.

L'Agrupació d'Estudiants

Hem rebut una al·locució de l'Agrupació d'Estudiants de Granollers i la Comarca (U. G. T.), adreçada a tots els companys d'estudis perquè es mobilitzin i cooperin a l'obra comuna de combatre el feixisme.

A aital fi, convoquen una reunió, que s'efectuarà el dia 11, a les de la tarda, a la Casa del Poble, en la qual hi ha el propòsit de prendre acords que plasmin els anhels dels joves estudiants granollerins antifeixistes.

Naixements

Des de diumenge passat, dia 1, regna l'alegria a la llar del nostre volgut amic Pere Molins, enjoiada per la feliç naixença del seu primer fill, un nen molt xamós, que ha deslliurat la seva jove esposa Roser Viaplana.

També fa alguns dies és celebrada la naixença d'un petit granollerí a la llar d'altre bon amic En Delfi Sirvent.

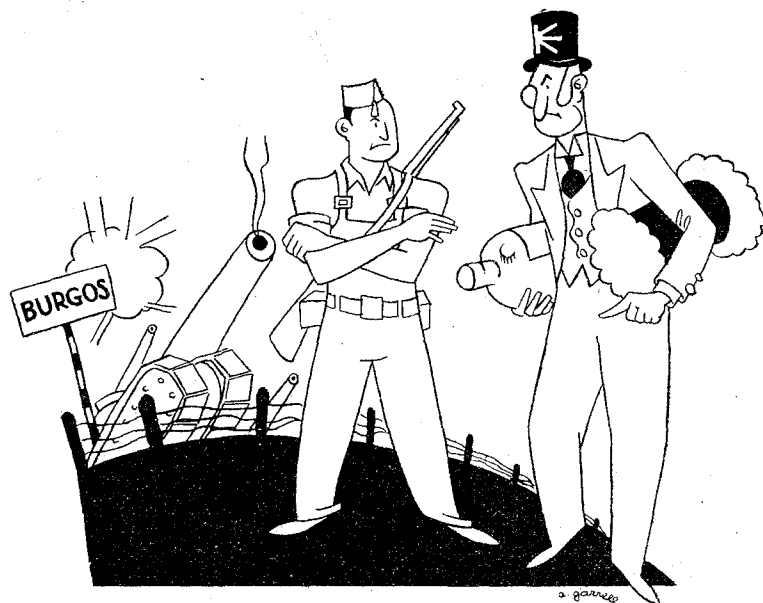
Tant els nous nats com llurs mares segueixen bé de salut.

Felicitem els venturosos pares.

El Comitè Jurídic

El Comitè Revolucionari de Justícia del partit de Granollers, ha fet entrega, al Comitè de Defensa de nostra ciutat, de la quantitat de 7.048'85 pessetes per a les Milícies.

Aquesta quantitat és producte dels assumptes resoltos per aquest Comitè Jurídic des del dia que va començar a actuar fins el dia 31 d'Octubre.

L'AJUT DE LA DEMOCRÀCIA BRITÀNICA

El lord.—No ho digueu que no us ajudem... Teniu, aquí us porto àrnica i cotó fluix...

Equips d'instrucció

Per la Conselleria de Defensa de la Generalitat ha estat feta la designació dels tècnics que hauran de constituir l'equip d'instrucció dels ciutadans compresos entre els 21 als 30 anys que hagin fet menys de sis mesos d'instrucció militar.

Formen aquest equip d'instrucció el comandant, Enric Sánchez Anitua el capità Manuel Badillo i Sánchez, l'oficial Rafael Ribó i Broquetes, el sub-oficial Josep Bosch i Planas i els sergents Joan Bages i Boqueras, Antoni Cunillera i Soler, Pere Illa i Colomer, Joan Domènech i Barrios i Joaquim Serrano i Rodríguez.

Via fora lladres!

Dijous vespre el veïnat fou sorprès en veure tancades les portes d'una tenda de queviures situada en un lloc molt cèntric i en una de les quals penjava un cartellet que deia així:

«Aquesta botiga és tancada perquè venien les mongetes a 2 pessetes el quilo.

Via fora lladres!»

No cal dir els comentaris que feia el públic, tots d'acord amb la mida radical i necessària presa per l'autoritat per a castigar els comerciants desaprensus que encara es creuen que del 18 de juliol ençà no ha passat res.

El tancament de la botiga tenim entès que és per dos dies.

Servei Sanitari Comarcal

Durant el prop-passat mes d'octubre s'efectuaren, al Centre Sanitari Comarcal de Granollers, 5 anàlisis d'orina, 7 de sang i 2 d'espuls i s'han desinfectat 12 habitacions i 1 lot de robes. També s'han servit 1.572 tubs de vacuna antitífica *per os* i 81 de la mateixa vacuna *per injecta*. I encara s'han practicat 749 vacunacions antivarioliques.

Assamblees

Aquesta setmana s'han reunit en assemblea, per a tractar de la crisi de treball que es travessa com conseqüència de la guerra, els obrers de les indústries fabril i tèxtil i els de les diverses branques del ram de construcció.

Noticiari de la Casa del Poble

Dilluns celebrà assemblea extraordinària el P. S. U. C. d'aquesta localitat, fent-se l'elecció del nou Comitè Directiu, que el constitueixen els companys Basili Díez, secretari general; Joaquim Piera, d'organització; Emili Rossell, d'agitació i propaganda; Antoni Mañuz, sindical; Ramon Solé, agrari; Joan Majoral, cultura; Josep Sánchez, finances; Ramon Mestre, milícies i Lluïsa Majoral, de la Secció Femenina.

També es prengué l'acord de fer una ferma propaganda dels postulats polítics i socials del P. S. U. C. a la comarca i constituir en sigui possible, els seus radis.

Casaments

Abans d'ahir, divendres, dia 6, s'efectuà el casament del nostre bon amic, empleat a la secció d'arbitris de l'Ajuntament, En Miquel Ventura i Pasqual, amb la bella senyoreta Carme Ibàñez i Rossell.

I és fixada per a demà, dilluns, la boda del jove mestre de primera ensenyament, En Isidre Lach i Font, amb la gentil senyoreta Montserrat Verdaguer i Pou.

Felicitem els nou casats, així com als futurs esposos, als qui desitgem una lluna de mel inacabable.

Bona disposició

Pel Consell Municipal s'ha fet fer una crida advertint que a tots aquells que treballin i tinguin un de llurs familiars a lluitar al front de guerra i llur jornal setmanal no arribi a les 70 pessetes, els serà abonada la quantitat que correspongui fins a fer la dita suma.

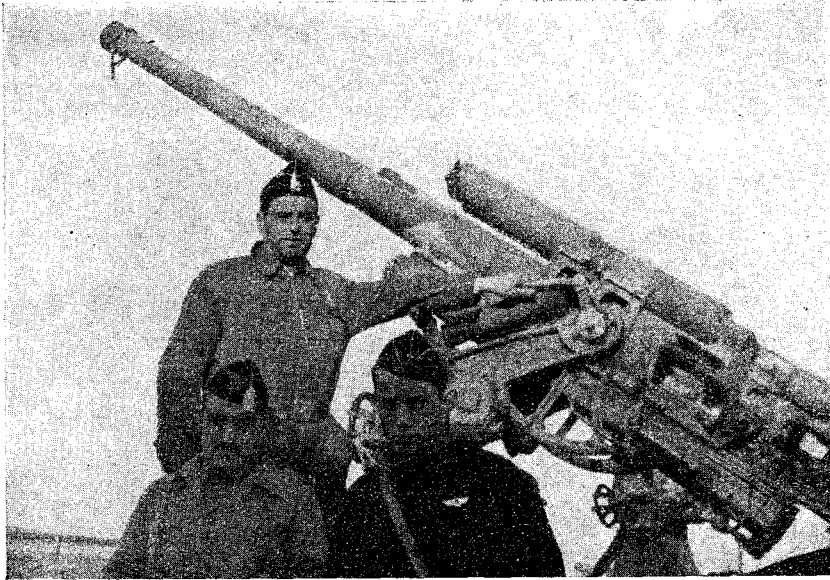
Vers el front d'Osca

Dimarts dematí marxaren novament vers el front d'Osca els nostres estimats companys, el metge Francesc Merino i el cap de centúria Ricard Faig, que vingueren dos o tres dies en compliment de llurs serveis a la defensa del front anti feixista.

Prometatge

Pel nostre company Miquel Gelis, milícia fa poc vingut del front d'Osca ferit d'una mà, ha estat demanada la *idem* de la simpàtica i eixerida conveïna nostra Mundeta Gralla.

L'enhorabona.

Un dels canons antiaeris presos als feixistes de Monte Aragón, amb els dos germans Oliva, braus lluitadors granollerins... Fot. Oliva

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 5, regiren els següents preus:

Biat	a	29'40	ptes	60	Kgs
Arròs	a	70'—	»	100	»
Pèsols	a	80'—	»	100	»
Faves	a	55'—	»	100	»
Favons	a	54'—	»	100	»
Veces	a	55'—	»	100	»
Herps	a	42'—	»	100	»
Ordi	a	19'—	»	70	lirres
Civada	a	15'—	»	70	»
Morenc país	a	25'—	»	70	»
Mongetes ganxet	a	80'—	»	70	»
Mongetes paretanes	a	65'—	»	70	»
Mongetes carai	a	80'—	»	70	»
Cigrons	a	70'—	»	70	»
Garrofes	a	8'—	»	40	Kgs
Alfals	a	8'—	»	40	»
Palla	a	5'50	»	40	»
Guano	a	21'—	»	70	»
Patates del bufè	a	51'—	»	100	»
» ingleses	a	25'—	»	100	»
» Vic	a	33'—	»	100	»
Ametlla llargueta	a	100'—	»	100	»
» comuna	a	80'—	»	100	»
Nous	de 100'—	a	150'—	»	100
Pinyons	a	35'—	»	100	»
Avellana negreta	a	90'—	»	58'5	»
» corrent	a	90'—	»	58'5	»
Castanyes de 24'—	a	55'—	»	40	»
Gallines	a	5'50	»	un	»
Pollastres	a	5'75	»	»	»
Anecs	de 3'—	a	3'50	»	»
Oques	de 3'—	a	3'50	»	»
Conills	a	2'75	»	»	»
Ous	a	5'50	»	dotzena	»
Porcs grassos	a	4'—	»	1	Kgs
Vedelles	a	4'50	»	»	»
Vaques	a	3'20	»	»	»
Bestiar boví recria de 250	a	550	»	unitat	»
Mamellons de 40'—	a	80'—	»	»	»
Cabrits (pes viu)	a	4'25	»	»	»
Rovellons de 1'10	a	1'40	»	una lliura	»
Bolets inferiors	a	0'50	»	»	»

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 90415 pessetes.

COMITE ANTIFEIXISTA DE GRANOLLERS

Suscripció Pro-Milícies Antifeixistes i famílies afectades per la defensa contra el feixisme

	Suma anterior. 62.810'50
Comitè de Riells	38'50
Doctor Plana	90'—
Trinidad Lucas	5'—
Joan Segura	10'—
Gabriel Reyes	5'—
Manuel Gómez	5'—
Valentí Güell	50'—
Josep Rodríguez	5'—
Andreu Penalva	5'—
Tomàs Llobet	10'—
Adroguers, Confiters i Queviures	189'—
Vaquers	76'—
Josep Hernández	5'—
Josep Godayol	7'—
Cafeters i Hotelers	155'—
Vídua de G.	5'—
Servei de Recaptació de la Generalitat	105'—
Josep Rodríguez	5'—
Marian Alonso	10'—
Trinidad Lucas	5'—
Confiters, Ultramarins i Queviures	189'—
Germans Piguillem	10'—
Cafeters i Hotelers	155'—
Josep Llobet	25'—
Artur Vilardebó	10'—
Vaquers	80'—
Unió de Porqueters	582'—
	Suma 64.446'60

(La subscripció segueix oberta)

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

ESPORTIVES

FUTBOL

Campionat de Catalunya

QUADRE DE CLASSIFICACIO

	P. J.	G.	E.	P.	G.F.	G.G.	P.
Barcelona	4	2	1	1	9	6	5
Badalona	3	2	0	1	5	6	4
Espanyol	3	2	0	1	7	8	4
Granollers	4	2	0	2	8	6	4
Girona	4	2	0	2	7	6	4
Sabadell	4	0	1	3	4	8	1

El Granollers bat netament el Sabadell per 3 gols a 1

Resultats del diumenge passat
3, Granollers-Sabadell, 1
3, Barcelona-Girona, 0
Badalona-Espanyol (suspès)

Diumenge passat tinguérem jornada de futbol incompleta, degut al mal temps que va deixar el nou terreny del Badalona en estat llastimós i impossible de jugar-hi i obligà a la suspensió del xoc de l'equip badaloní amb l'Espanyol, encontre que, segons sembla, s'efeciuarà en acabar-se la primera volta del campionat, o sigui el vinent diumenge, dia 15.

Dels altres partits, i com a testimonis del Granollers Sabadell i pel què hem llegit del Barcelona-Girona, poca cosa podríem dir-ne si ens havíem de referir a la tècnica i bon futbol exhibits en aquests dos encontres. Era tan llastimós l'estat dels camps, que els jugadors es veien impossibilitats de controlar la pilota i sovint una jugada ben preparada i treballada acabava amb un fallament en el precís moment que hom havia d'obtenir el premi a aquell esforç.

En el camp del Granollers la poca gent que hi assistí va poder-se donar compte que, tant el Sabadell com el Granollers, jugaven molt per sota de les seves possibilitats normals i si bé és veritat que no hi hagué avorriment, no fou degut a altre motiu que a l'entusiasme amb què lluitaren ambdos equips, destacant en aquest aspecte la davantera granollerina, l'actuació de la qual no semblava pas la dels mateixos elements que el diumenge anterior atacaven la porta del Barcelona. Així també les ratlles mitjana i defensiva saberen i encertaren a lligar les escames contràries i inutilitzaren tots els esforços de la davantera sabadellenca que, al nostre entendre, és la ratlla més feble de l'equip, amb la qual no creiem que arribi gaire lluny en aquest campionat.

No cal, doncs, que ens estenguem en

comentaris respecte a la topada entre el Sabadell i el Granollers. Dient que el Granollers va guanyar pel seu major entusiasme, que li va permetre dominar intensament quasi tot el partit i el feu mereixedor de la victòria aconseguida, està dit tot.

Guanyà el Granollers i el seu triomf li permet, per ara, mantenir-se en el grup d'honor, molt al revés del Sabadell, al qual la derrota de diumenge el deixà sol i destacat a la cua de la classificació.

* * *

El Barcelona guanyà al Girona en el terreny de Les Corts. Diem, però, que la davantera del Girona, mancada del titular Burillo, per desqualificació, no va donar el rendiment que, segons sembla, acostuma.

El triomf barcelonista, a l'entendre de premsa barcelonina, fou producte de la recuperació que, iniciada en els rengles blau-grana en el partit contra el Granollers, continuà diumenge passat.

Notes del partit Granollers-Sabadell

El primer gol del Granollers va produir-se als tretze minuts de joc. Ferrer centrà i Blanch i Fournier fallaren en la seva intervenció i se n'apoderà Guix per a enviar la pilota a la xarxa.

El segon gol el va lograr el mateix Guix als catorze minuts de la segona part en rematar un xut de Sanz que Fourniés aturà però no blocà.

I el mateix Guix va entrar el tercer gol granollerí d'un xut per alt que el porter sabadellenc no arribà a deturar-lo.

Deu minuts abans d'acabar-se el joc, García va entrar l'únic gol per al Saba-

dell en rematar una aclarida fluixa de Nogués a un tret d'Esteve.

Arbitrà el col·legiat Puntí, força regular.

Els equips s'arregleraren d'aquesta forma:

Sabadell: Fourniés, Morral, Blanch, Gràcia, Font, Mota, Sospedra, Clarà, García, Buj i Esteve.

Granollers: Nogués, Oro, Peiró, Cifuentes, Rovira, Vila, Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rubies i Guix.

Partits per a avui

Girona - Granollers
Espanyol - Barcelona
Sabadell - Badalona

Avui es disputarà l'última jornada de la primera volta del campionat, que molt bé podria ésser que assenyals els equips predestinats a jugar la Promoció i els que ocuparan els primers llocs de la classificació.

Per això la jornada d'avui té un gran interès i l'atenció no està concentrada en un sol partit sinó que és en tots tres, on radica diem-ne la incògnita del torneig.

El Granollers va a Girona on trobarà un difícil adversari, per bé que no ha de considerar-se'l invencible perquè altres vegades ha estat vençut pels nostres jugadors.

El que cal, és que tots els components del Granollers es recordin que són onze els que juguen i que amb l'esforç de tots ben coordinat guanyaren l'Espanyol en el seu propi feude de Can Ràbia.

Avui els jugadors granollerins poden donar un altre cop fort i sortir de Girona

amb dos magnífics punts que no cal dir que farien esperar amb ver optimisme la segona volta del campionat i rubricarien magnífica posició aconseguida en aquesta primera volta.

L'afició granollerina espera confiada i compta que tots els jugadors posaran a la lluita d'avui tot quant d'ells depengui per a lograr el triomf.

JOFRA

CICLISME

Cursa a profit del Soçors Roig Internacional

Per al diumenge vinent, dia 15, i organitzada pel Club Ciclista Granollers, amb la col·laboració del S. R. del P. O. U. M., s'anuncia una cursa ciclista a profit del S. R. I., que tindrà per escenari els carrers de la nostra ciutat.

La cursa està reservada en principi a corredors de quarta categoria i principians i encara que en aquests moments no hi ha res concret, sembla que és propòsit dels organitzadors ampliar la participació a corredors de tercera categoria.

L'itinerari assenyalat és el següent: Sortida: Plaça Matuquer i Salvador, en direcció a Sant Roc, Santa Anna, General Jofre, Torres i Bages Prim, Plaça Perpinyà i continuar novament la mateixa volta les vegades que oportunament s'assenyalaran.

Per a més detalls cal dirigir-se a la Secretaria del Club Ciclista Granollers, al Cafè Manel.

GRAFIQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30: Telèf. 222

CLINICA
I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J. M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montañà i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas

Dr. A. Sellés i Baró

Dr. A. Morgades i Novell

Dr. J. Grau i Puig